

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

**Pasarét, 2012. február 16.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

AZ ÚR TÖRŐDIK JÓZSEFFEL

Alapige: 1Móz 40,12-41,16 válogatott versek

József ezt mondta neki: A megfejtés a következő: A három vessző három nap. Három nap múlva fölemel téged a fáraó, visszahelyez a hivatalodba, és te adod a poharat a fáraó kezébe a régi rend szerint, amikor a pohárnoka voltál. De ne feledkezz meg rólam, amikor jó dolgod lesz, és légy hozzám hűséges: említs meg engem a fáraónak, és vitess ki ebből a házból! Mert galádul raboltak el engem a héberek földjéről, és itt sem csináltam semmi rosszat, mégis tömlöcbe vetettek. Harmadnap születésnapja volt a fáraónak, lakomát rendezett minden szolgájának, és fölemelte a főpohárnokot és a főszűrtőmestert szolgálai jelenlétében: a főpohárnokot visszahelyezte pohárnoki tisztségébe, és ő adhatta a poharat a fáraó kezébe, a főszűrtőmestert pedig felakasztatta, ahogyan az álmukat megfejtette József. De a főpohárnok nem gondolt Józsefre, megfélemlített róla. Két esztendő múlva történt, hogy a fáraó ezt álmodta: Ott állt a Nílus mellett. A Nílusból hét szép és kövér tehén jött ki, és legelt a sás között. De hét másik tehén is jött ki utánuk a Nílusból, amelyek rútak és soványak voltak, és odaálltak a többi tehén mellé a Nílus partján. A rút és sovány tehenek megették a hét szép és kövér tehenet. Ekkor fölébredt a fáraó. Ismét elaludt, és másodszor ezt álmodta: Hét kövér és szép kalász nőtt egy száron. De hét sovány és a keleti szélről kiaszott kalász is sarjadt utánuk. A sovány kalászkok elnyelték a hét kövér és telt kalászt. Ekkor fölébredt a fáraó, és rájött, hogy álmodott. Reggel azonban nyugtalanogni kezdett, ezért összehívatta Egyiptom minden jövendőmondóját és minden bölcsét, és elbeszélte nekik a fáraó az álmát. De senki sem tudta megfejteni a fáraónak. Ekkor a főpohárnok így szólt a fáraóhoz: Be kell ma vallanom, hogy vétkes vagyok. Amikor a fáraó megharagudott szolgálaira, és őrizetbe vétetett engem és a főszűrtőmestert a testőrparancsnok házában, álmot álmodtunk ugyanazon az éjszakán, én is meg ő is. Mindegyik álomnak, amit álmodtunk, megvolt a maga jelentése. Volt ott velünk egy héber ifjú, a testőrparancsnok szolgálója. Elbeszéltük neki álmainkat, és ő megfejtette. Mindegyikünk álmát jól fejtette meg, mert úgy lett, ahogyan megfejtette nekünk: engem visszahelyeztek hivatalomba, amazt pedig fölakasztották. Akkor a fáraó hívatta Józsefet, és sietve kihozták a tömlöcből. Ő megborotválkozott, ruhát váltott, és bement a fáraóhoz. A fáraó ezt mondta Józsefnek: Álmodtam, de senki sem tudja megfejteni. Rólad azt hallottam, hogy ha meghalod az álmot, meg tudod fejteni. József így felelt a fáraónak: Nem én, hanem Isten ad választ a fáraó javára.

Imádkozzunk!

Magasztalunk és áldunk mennyei Atyánk az életünkért, a mai napért, köszönjük minden munkáját, örömét. Köszönjük, ha elfáradtunk volna és erőtlenné éreznénk magunkat, te akkor is adtál erőt, most is itt lehetünk. Köszönjük, hogy azt is megtapasztalhatjuk, amit az apostol, lehet, hogy marad az erőtelenségünk, de a te isteni kegyelmed ereje elég számunkra. Urunk, köszönjük, hogyha rád tekintünk, mindig megerősödhetünk a te kegyelmedben. Köszönjük, hogy a te kegyelmedet Jézusban adtad nekünk, szeretnénk órá tekinteni. Kérünk arra, hogy a bibliai történet üzenetében is láthassuk meg, kicsoda ő számunkra. Arra kérünk Urunk, miközben bátorítasz és erősítesz, hittel merjük elfogadni és aszerint tudjunk és merjünk is élni, ezáltal is tudjunk másokat erősíteni a te követésedben, mások is megismerhessék a te kegyelmedet, az Úr Jézust. Az ő nevéért hallgasd meg a mi imádságunkat.

Ámen.

Igehirdetés

A testvérek tudják, hogy én a Károli fordítású Bibliában mindig szeretem kihangsúlyozni az íme szót. Most azonban engem is nagyon megdöbbsentett, hogy ebben a történetben hatszor is szerepel az íme szó, amit az új fordítású Bibliában sajnos egyetlen egyszer sem olvashatunk. Szerettem volna ebből felolvasni a történetet, viszont a fáraó álmában az első, a második, a harmadik, az ötödik és hatodik versokban egyaránt szerepel az íme szó és a magyarázat során szeretném kiemelni, hogy milyen üzenet értéke van ennek az apró ténynek a Biblia történetben.

Ami itt történik Józseffel, az ő történetének részeként, a legmélyebb élethelyzete fizikai és lelki értelemben, illetve onnan egyből a csúcsra törése, hiszen a fáraó után az első ember lesz Egyiptomban. Kétfajta élethelyzet. A történetben számomra üzenet lett, hogy József segítséget kér, vár a főpohárnoktól. A főpohárnok elfeledkezik róla, nem emlékezik meg róla, de Isten mégis ebből a nagyon szomorú helyzetből emeli ki Józsefet és így lesz a fáraó segítője, gondviselője. A hangsúlyt különösen arra a kifejezésre teszem, amely a megelőző fejezetekben van, hogy az Úr vele volt, és amely érdekes módon hiányozik a börtön utolsó két évének a leírásából. Viszont éppen itt lesz hangsúlyos az íme szó szerepe a fáraó álma leírásánál.

Először nézzük meg, milyen mélységben van József a börtönének utolsó két évében, illetve Isten hogyan emeli ki és hogyan törődik vele. Amikor József a főpohárnokkal és a fűtőmesterrel találkozik a testőrparancsnok börtönében, akkor tulajdonképpen úgy tűnik, hogy emberileg is lehetősége lesz a szabadulásra. Várhatnánk, hogy akkor József egyből kiszabadul és megtörténnek a csodák. Hiszen az eddigi történetekben is az látszott, hogy Isten hatalmasan gondoskodik róla, és törődik vele. Az Úrnak nagy tervei voltak Józseffel, általa akarta megtartani a családot, ami ennél talán még fontosabb, Józsefen keresztül készítette a messiási ígéretek beteljesítését. Ezért történt, hogy harminc éves korában a fáraó utáni első ember lesz Egyiptomban. Mai kifejezéssel azt mondhatnánk, hogy sikertörténet az élete, csak tudjuk, hogy az oda vezető út nagyon rögös volt, tizenhárom évet töltött rabszolgaságban és ebből legalább két évet börtönben. Sikertörténet, ami azonban igen nagy mélységek közt vezet.

Amikor István vértanú a Cselekedetek könyve 7. része szerint bizonyosságot tesz, a 9. vers szerint maga is hangsúlyozza: „De Isten vele volt.” Ez az újszövetségi kijelentés összefoglalása és hangsúlya arra nézve, hogyan értelmezi az Újszövetség a József történeteket. Sikeres ember, de amikor bajai vannak akkor az a fontos, hogy

Isten vele van. Ez abban mutatkozott meg például, hogy ez az Isten, a József Istene, amikor börtönbe kerül – ami az életének majdnem a legmélyebb pontja –, akkor vele van, és kiterjesztette rá az ő kegyelmességét, kedvessé tette őt a tömlöctartó előtt. A kedvessé tette őt azt jelenti, hogy irgalmas iránta, jóakarató irányában.

A Cselekedetek könyvében szereplő kijelentés – „de az Isten vele volt” – az az őszövétségi történetekben még személyesebb szóval van kifejezve: „de az Úr vele volt”. Ez azért fontos, mert amikor az Egyiptomból kiszabadult Izrael fiai Mózes vezetésével a pusztában vándorolva olvasták ezt az ígét, akkor tudták, hogy ugyanaz az Úr, aki őket is kihozta Egyiptomból. Jahve az Úr, aki igazán személyes Istene Józsefnek, a családnak és Izrael népének. Ezért nemcsak a mindenható Isten hatalma és ereje látszik József életében, hanem az Úr szerető gondoskodása és törődése is. Ez a Józseffel való léte mutatkozik meg a börtönben is. József hiába van nagy mélységben, mégis átéli, tapasztalja, hogy az Úr vele van. Ez azért fontos, mert az Úr cselekedetei az emberi tényezők alakulásában, események menetében látszik. Gazdaggá teszi a potifár házát, a börtönben, amikor József börtön inas, mindenre gondot visel, a börtön vezetőnek nincsen semmi problémája. Tehát emberileg is rabszolga volta ellenére is tapasztalja, a sikert és az Úr jelenlétének a valóságát.

Az 1Móz 40, 1-től kezdve így folytatódik: „És lőn ezek után”, amivel felvezeti a főpohárnok és a fősütőmester érkezését. Itt már várhatnánk, hogy József megfejti az álmokat és utána kiszabadul a börtönből. Ő is érezte a helyzet lehetőségét, hiszen amikor segít a főpohárnoknak, annak álmát megfejtve, azt várja, hogy kiszabadul a börtönből. A Károli fordítás adja vissza ezt a kifejezést: „Csak azután megemlékezzél rólam, mikor neked jól lesz dolgod és cselekedjél kérlek irgalmasságot velem, emlékezzél meg rólam a fáraó előtt és szabadíts meg engem ebből a házból. Mert lopva hoztak el engem a héberek földjéről és itt sem cselekedtem semmit, hogy tömlöcbe vessenek.” József tehát őszintén kéri a főpohárnoktól, hogy emlékezzen meg róla.

A Noé történetében láttuk, amikor a özönvíz során Isten megemlékezik Noéről. A megemlékezés nem csupán értelmi cselekvés, hogy valaki nem felejt el valamit, vagy valakit, hanem az ősi nyelven sokkal inkább a törődést, a szerető gondoskodást jelenti, Istenre és emberekre vonatkoztatva is.

József tehát a főpohárnoktól, aki minden valószínűség szerint lehetőséget kap, azt kéri hogy törődj velem, cselekedjél irgalmasságot. Ez azt mutatja, hogy nagy bajban van – elmondja miért – és segítséget vár, partneri törődést. Ezt elvárhatja, hiszen ő is segített a főpohárnoknak, amikor megfejtette az álmát. Az 1Móz 40,23 viszont azt írja: „és nem emlékezett meg a főpohárnok Józsefről, hanem elfeledkezett róla”.

A leírás két állítmányt is használ, ami erősíti, hogy nemcsak feledékenységről van szó, hanem nemtörődésről, kifejezetten szeretetlen viselkedésről. Az „elfeledkezett róla” kifejezés a legsúlyosabb ténynek számít, például akkor, amikor Istenről elfeledkezik a népe. Ez is azt jelzi, hogy nem csupán felejtés, hanem szinte tudatos cselekedet. A főpohárnok egyszer, s mindenkorra lezárta magában a József kérdést, örül annak, hogy ő kiszabadult, visszakerülhet a hivatalába.

József tehát megemlékezést, irgalmat várt ettől a vezető beosztású embertől a börtönben, de csalódnia kellett. Ebben látom az élettörténetben a legnehezebb helyzetét. Főleg azért, mert éppen itt nem olvassuk, hogy „de az Úr vele volt”, szép lenne azt olvasni a történetekben a 23. versben vagy utána egy 24.-ben, hogy „a főpohárnok nem emlékezett meg róla, de az Úr vele volt”. De itt nem szerepel ez. Amikor két éven át Józsefnek még emiatt a börtönben kell sínylődnie és ráadásul lelki-

leg is nehéz lehetett elhordoznia mély csalódásának elszenvedését. Józsefben még esetleg az is megfordulhatott volna, hogy akkor már nincs vele az Úr. Korábban mindig akkor jött elő a „de az Úr vele volt”, amikor baj volt, mert Isten igazolta magát az eseményekben az emberek viselkedésében, a körülmények alakulásában és azonnal változások történtek. Így két évig csak a csalódottság volt vele, a sötétség, nem volt segítség. A fizikai teher mellett mindenképpen lelki terhet is el kellett viselnie így, mintha nem lenne vele az Úr sem.

Lehet, hogy József számára nem volt kérdés, hogy az Úr vele van és a börtönben türelmesen és fájdalmasan hordozta a tényeket, de bízott Istenben. Ez a folytatásból várható is. Amikor viszont arról gondolkodtam el, hogy most van a házasság hete és ha a házasságokat nézzük, ahogyan a házasság segítő szolgálat munkatársai, pasaréti szolgálói is elmondják, a házasságokban is könnyen csalódhat az egyik a másikban. Erre szeretnék példát hozni a prédikációban, amikor akár kicsi, akár nagyobb, nehezebb kérdésben csalódik valaki a szeretett társában. Előfordulhat, hogy nagyon mélyen csalódik. Lehet, hogy a társ azért okoz szenvedést, csalódást, mert nem emlékezik meg, vagy csak elfelejt valamit. A „nem emlékezik meg”-ben benne van az is, hogy nem törődik, szeretetlen. Milyen fájdalmas, ha hűtlen lesz! Lehet, hogy beszél vele a társa, talán még a lelki vezetője is inti, figyelmezteti, de nem hajlandó már változtatni, ami a házasságra nézve nagyon nagy csalódás és fájdalom.

Ilyenkor jön el az az idő, ami akár a hívő társ fejében is megfordulhat, hogy el kellene válni talán. De ezt Isten nem engedi meg a Szentírás szerint. Akkor szenvedni kell, hordozni évtizedeken át ezt a nehéz helyzetet? Ha nem évtizedekig, akkor csak napokig, hetekig, vagy két évig? Ilyen irgalmatlan és fájdalmas csalódás okozhatja az emberekben azt a legmélyebben hívő házastárs számára is, hogy felmerül benne, akkor az Úr miért nem segít? Isten hol van, nem tehetné meg, hogy változást munkál a hitetlenül, irgalmatlanul viselkedő társamban? De nem történik semmi, lehet, hogy évekig. Ilyen eset nagyon sok van Pasaréten is. Ebben az esetben az tűnik a legjobb megoldásnak a lelki börtönből való kiszabadulásra, hogy elválunk, így lehetne újat kezdeni.

Ebben a történetben viszont azt látjuk, hogyha nem is volt a de az Úr vele volt kifejezés, aminek a hiánya mintha arra engedne következtetni, hogy talán az Úr nem is volt vele, de tudjuk, hogy nem erről van szó. A hívő ember a bajok idején, amikor nincs megoldás, eljuthat odáig, hogy talán az Úr is elfeledkezett, talán az Úr sem emlékezett meg, de a történet itt azt mutatja, hogy emberben való csalódásról van szó, ami miatt nagyon mélyre került József élete.

De az Úr mégis vele van a történetben és ez a folytatás; itt van a 41. rész bátorító üzenete. Ez a rész így kezdődik: „Lőn pedig két esztendő múlva”. „és nem emlékezett meg a főpohárnok Józsefről, hanem elfeledkezett róla” és nem ezt olvassuk, hogy de az Úr vele volt, hanem azt, hogy lőn pedig két esztendő múlva. A „lőn pedig” vagy „és történt” ugyanaz, mint a 40. rész elején a „történt ezután”, tehát Isten cselekvésére utal.

Most felolvasom a Károli fordításból az első pár verset, hogy halljuk az íme szót: „Lőn pedig két esztendő múlva, hogy a fáraó álmodt látott és ímé ott állt a folyóvíz mellett. És ímé a folyóvízből hét szép és kövér tehén jött ki és legelészett a nádasban. S ímé azok után más hét tehén jött ki a folyóvízből, rútak és ösztövérek, és odaálltak ama tehenek mellé a folyóvíz partján és elnyelték a rút és ösztövér tehenek a hét szép és kövér tehenet; és a fáraó felébredt. És elaludt és másodszer is álmodt látott és ímé

hét gabonafaj növekedett egy száron, mind teljes és szép. És ímé azok után hét vékony s keleti széltől kiszáradt gabonafaj növekedett. És elnyelték a vékony gabonafajok a hét kövér és teljes gabonafejtet. És felkelt a fáraó és ímé álmom volt.”

Miért akarta Isten Lelke az ímé szót betenni ebben az álmoleírásba, kérdezhetnénk jogosan. Az ímé szó használata akkor került mindig elő a Bibliában, amikor fontos történéseket vezetett be. Az ímé szó a görög és a héber nyelvben is az ősi nyelven mindig hangsúlyt adott a történéseknek, utánuk mindig valami fontos üzenet jött. Az írásmagyarázók is törték a fejüket, hogy miért van ebben az álom leírásban olyan sok ímé szó. Az új fordítású Bibliát olvasva, gondolom a testvéreknek nem is hiányzott egy ímé szó sem, hiszen a történetet hallottuk.

Nekem az a magyarázat tetszett a legjobban, amelyik arra utalt, hogy más héber szövegben is akkor használja a leíró, vagy a Szentírást író, amikor az olvasót, vagy a hallgatót jobban be akarja vonni az események menetébe. Talán úgy lehetne ezt a legegyszerűbben magyarázni, amikor a gyermekünk, vagy unokánk valami nagy élményben részesül, jön a csendes hétről, konferenciáról, vagy a táborból haza és elkezd sorolni, hogy mi történt. A gyerekek ilyenkor az „és képzeld” kifejezést igen gyakran használják, vagy más bejáratott szavakat, hangulat szava meg van minden gyermeknek arra, amivel jelzi, hogy annyira felfokozott hangulatban van, hogy szinte alig tudja elmondani, hogy mi történt.

A felolvasott ígerésben a hat ímé szó a történet menetében, bennünket is be akar vonni ebbe a történésebe. Mondhatnánk azt, hogy ez nem egy nagy történése, álmodt lát a fáraó, sok uralkodó látott álmodt a Bibliai leírásban is, miért éppen ez az álom fontos most. Számomra itt állt össze a kép. Nem olvassuk azt, hogy „de az Úr vele volt”, mert itt a kijelentés megmondja, hogy mi az igazság Istennel kapcsolatban, de a történésekbe mégis belehelyezi.

A negyedik vers kivételével szinte mindegyik versben ott van az ímé szó. Kezdi elmondani, hogy mi történik, mert a történések mögött ott van Isten. Ez kiderül a végkifejletből és mi tudjuk a Szentírást ismerve, hogy mindent Isten cselekszik, de ami éppen akkor történik, azzal kapcsolatban különösen fontos. József börtönben van, két évre elfeledve, az ember nem emlékezik meg róla, de ne gondoljuk, hogy József nagy bajban lenne, hiszen Isten nagyon jól tudja, hogy mit akar és hogyan cselekedni. Izrael fiai már kiszabadultak Egyiptomból, ők már ezután vannak, számukra is jelentőséggel bír ez az álom. Hiszen mivel ez az álom elérkezett, a fáraó álmodott, aki valószínűleg nem mindjárt döbönt rá az álom jelentőségének fontosságára. Kétszer álmodott, de amikor az álomról beszél, akkor mindig egyes számban beszél, a kettős álom számára egy és a jelentéséből is azt tudjuk meg, hogy valóban egy fontos üzenete van. Nagyon fontos, hogy József nem tudta ezeket a történéseket, de Isten cselekszik. Mintha az isteni cselekvés csodálatos, izgalmas mozzanataiba akarna bevinni bennünket is az ige az álom leírásában.

Egy másik álomra szeretnék itt utalni, ahol szintén szerepel az ímé szó a leírásában. A Dániel könyvében a babiloni uralkodó álmodik, álmában szobor jelenik meg arany fejjel, ezüst testtel és a végén egy kis kőtől összetörik a szobor, ami aztán nagy hegyé lesz. Nabukodonozor, babiloni király álmodik és Isten ebben az álomban kijelenti, hogy milyen birodalmak jönnek és mennek és hogyan érkeznek el a földre Isten országa. Nemcsak a messiási ígéretet álmodja meg ez a pogány uralkodó, hanem annak az ígéretnek a beteljesedését is, amelyet Isten majd elvégez, és Dániel ezt megmagyarázza. A Dániel könyve történései, amelyek könnyebben érthetők, mu-

atják, hogy az ő idejében Isten hogyan gondoskodik az ő népéről. A könyv 9. rész-től kezdve jönnek a nehezen érthető igék, mert az álom magyarázatának a kijelentései vannak előttünk, de Isten kijelenti, hogy már Dániel idejében hogyan akarja vég-be vinni az ő isteni tervét, amiről álmódott a pogány uralkodó. Egyszerűen mondva, Dániel könyve szerint a babiloni uralkodó tulajdonképpen Jézusról is álmódott, ab-ban az értelemben, hogy az Isten országa beteljesedésének a valóságát mutatta meg Isten ennek a pogány uralkodónak.

Amikor gyerekkorunkban jártunk gyermek istentiszteletre, vagy hittanra, az azt tartó lelki vezető arra törekedett, hogy érdekesen mondja el a történetet, hogy a gyerekek számára olyan izgalmassá tegye, mintha ők is részt vennének benne. Fel-nőtté válásunkkal lehet, hogy komolyodunk is, kevésbé akarjuk már olyan izgal-masnak látni a történeteket, de azért az Úr Jézusról szóló történetek is újra és újra izgalmassá válhatnak, főleg, ha üzenetté válnak. És ímé, az Úr Jézusról szóló igaz-ságok is mind beteljesedtek. Amit a személyes életünkben eddig tapasztaltunk és szeretnénk megosztani másokkal, ha átérezzük annak a történésnek az örömét, a cso-dáit, azt nem tudjuk elmondani átélés nélkül, úgy mondjuk el, mintha most is ben-ne lennénk és úgy örülünk annak, ahogy éppen.

József számára az íme szavak nem jelenthettek még semmit akkor és ott, hi-szen csak a fáraó álmódott, ő még ott van a börtönben, már éppen két éve. Amikor a mi időnkben is, a hívő emberek, akik csalódtak valakiben és emiatt lehet, hogy még az Úr jelenléte is kérdéses számukra, hiába hallanak csodálatos történeteket, mások bizonyágtételét – például, hogyan újult meg a házasságuk –, mégis úgy látják, hogy az övék még nem újult meg, valószínűleg még esély sincs rá. Ehhez hozzá lehet ten-ni, hogy én éppen miben vagyok, még milyen nagy mélységben vagyok, örülök, hogy egyáltalán még merek Istenben bízni.

József sem tapasztalta még mi történt, de már csak idő kérdése. A történet foly-tatásában a József és a főpohárnok szavaiban is két nagyon bátorító további igazo-lás van arra nézve, hogy Isten cselekszik. A fáraó álma már önmagában beszédes volt. A főpohárnok mondja: az én bűneimről emlékezem ezen a napon. (Sajnos az új fordítású Biblia egyes számban írja: az én bűnömről emlékezem). Itt arról van szó, hogy amikor a főpohárnok a fáraónak szól, kénytelen először arra utalni, hogy ő emlékszik arra, hogy őt megvádolták, illetve a fáraó elfogadta azt a vádat, ami miatt ő a börtönbe került, és aztán kiderült, hogy ő ártatlan. Képzeljük el, hogy ez a főpo-hárnok a fáraó előtt azt mondja ki, hogy „én vétkes voltam te előtted fáraó”, aztán a másik vétke, hogy „én vétkes vagyok fáraó”, ahol azt is mondja: „az én bűneimre em-lékezem”, nem emlékezett meg arról az ifjúról, elfeledkezett róla. Ebben nemcsak a felejtés van benne, hanem az is, hogy valamit nagyon szeretetlenül tett.

Vajon, ha ilyen magas beosztású emberek lennénk, mint a fáraó, választanánk főpohárnoknak egy olyan személyt, aki megbízhatatlan, aki elfelejt dolgokat – ami még a kisebbik baj lenne –, de aki nem segít vissza annak, aki rajta segített. Nekem ilyen főpohárnok nem kellene. Ne felejtsük el, hogy a főpohárnok feladata volt, hogy végig kísérje a bor útját, hogy melyik szőlőskertből került oda, kik és hogyan készí-tették el és természetesen bele is kellett kóstolniuk abba a borba. Ez nagyon magas, fontos beosztás volt, ma talán azt mondanánk, hogy ő a nemzetvédelmi miniszter. A főpohárnok tulajdonképpen azt mondja ki, hogy ellened is fáraó, noha ártatlannak bizonyultam, viszont abban nem ártatlan, hogy arról a héber fiúról megfeledkezett, de elsősorban nem azért, mert elfeledkeztem. Tehát egy pogány ember az ura előtt

őszintén bűnbánatot tart. A történetben őszinte bűnvallás is elhangzik: az én bűneimről emlékezem ezen a mai napon. Isten úgy hozza elő a József személyét a fáraó előtt, hogy eközben bűnvallást tart ez a magas beosztású tisztségviselő és kiderül, hogy József személye nem akárki lehet.

Csakugyan – a házasság hete lévén – jutott eszembe, hogy én ugyanilyen nagy csodának érzem, amikor az a házastárs, aki talán hűtlen lett – fizikai és lelki értelemben egyaránt – és amikor megismeri Isten kegyelmét, rádöbben vétkére, őszinte bűnbánatot tarthat. Nem biztos, hogy mindig házas héten, családos héten, csendes héten, hanem lehet, hogy egyszerűen egyszer csak Isten igéje megszólítja, mert a hitetlen házastárs is megtérhet bármikor. Ebben nincs benne, hogy mindig mindegyik biztosan megtér, de ez a történet mégis azt hirdeti, hogyha Isten cselekszik József érdekében, akinek nagyot kellett csalódnia a főpohárnokban, akkor a főpohárnok még őszintén bűnbánatot is tart. Ne felejtsük el, hogy amikor József a fáraó első embere lett, valószínűleg ennek a főpohárnoknak is a főnöke lett, és biztosan rendezni kellett a kapcsolatukat.

A másik mozzanat még a József bizonyágtétele, ő azért került ki a börtönből. Számára még csak az biztos, hogy a fáraó hívhatja, mert segíteni kell neki, ez derül ki számára, amikor a fáraó beszél vele. Nem azért kerül ki a börtönből, mert az Úr csodát tesz és kihozza onnan és nem kell visszamennie. De lehet, hogy miután beszél a fáraóval, vissza kell majd mennie a börtönbe, mert lehet, hogy a fáraóban is csalódnia kell, mint ahogyan a főpohárnokban kellett. József még nem tudja, mi fog vele történni, csak azt tudja, hogy annak a magas beosztású tisztségviselőnek, Egyiptom uralkodójának nagy baja van és segíteni kell.

Amikor meghallja, hogy tőle várják a segítséget, akkor egyszerűen és őszintén azt mondja, nem ő, hanem Isten jelenti meg, ami a fáraó javára van. E helyett lehet azt mondani, hogy a fáraó békességére van. Az ősi szövegben az a salom szó szerepel, ami Izrael népe számára az egyik legszebb kifejezés, a békesség, az isteni áldások, az Istennel való kapcsolat lehetősége, fizikai értelemben is. Isten annyira használja a fáraót és ebben a történetben annyira munkálja Józsefnek a dicsőséges helyre való kerülését, hogy még az ő szolgáját is kezdi használni, pedig itt még nem állt helyre József élete. Még a mélyponton van, csak Isten kezdi kiemelni és József mégis az Úr eszköze, Istenre mutat, róla tesz bizonyágot. Csak azért nem használja itt az Úr szót, mert az Isten megnevezést itt a fáraó még jobban érti. Amikor már jobban megismeri a fáraó Józsefet, akkor már nem lesz gondja, hogy ki József családja és ki az az Isten, aki József Istene. József itt arról tesz tanúságot, hogy nem ő, hanem az Úr az, aki megfejtja az álmokat.

József itt még mélyponton van, még a börtönben van, csak onnan kihozták valami miatt, de már akkor is természetes módon használja az Úr, mert akarja használni. József az Istenre mutat. Azért mondanám így a „de az Úr Józseffel volt” nem szerepel akkor, amikor csalódnia kellett a főpohárnokban, viszont ő akkor is az Úrban bíz. Valószínűleg, hordozza a fájdalmát, és akkor amikor ott van a történetben, akkor mutat az Úrra. Az éjszakai történések sorra kerültek Isten terve és akarata szerint, Isten vele volt, de ez nem a kijelentésből látható, hanem a történésekben, ahogy az Úr cselekszik. Ezért két év múlva kiemeli Józsefet, a szolgáját a legnagyobb mélységből és harminc évesen oda kerül a csúcsra. Eddig a történések szenvedő alanya volt, de az Úr vele volt, még akkor is, amikor úgy tűnt, mintha nem lett volna vele.

Ezért bátorító ebben a történetben, hogy az emberben való csalódás miatt mi is lehetünk nagy nehézségekben, a házasságunk is lehet nagy mélységben, vagy bár-

AZ ÚR TÖRÖDIK JÓZSEFFEL

---

melyikünk élete. Lehet, hogy az Úr igéje nem szól éppen bátorítólag, lehet, hogy hetekig, hónapokig nem értjük az Úr szavát és úgy érezzük nincs is miért olvasni a Bibliát, mert mintha az Úr nem szólna, de ez a történet azt mutatja, hogy van amikor az Úr a cselekedeteiben kezd munkálkodni, csak nem mindig azonnal látszik az eredménye, de az Úr cselekszik és ez a történet ebben bátorít. Az Úr így igazolja jelenlétét.

Az Úr cselekedett Jézusban, de cselekszik a mi életünkben is. Ezért, amikor elfeledtek rólam, vagy rólad, amikor nem emlékeztek meg, ne feledjük, hogy az Úr megemlékezik az övéiről mindig, ezért bízhatunk benne. Lehet, hogy még nehézségek között vagyunk, de lehet, hogy megkérdeznek valamivel kapcsolatban és akkor nem a fájdalmat kell állandóan sorolni, hanem az Úrra kell akkor is mutatni, aki nem biztos, hogy az én életemben cselekedett, de a másik életében munkálkodhat bármikor ugyanúgy. Mert az Úr cselekszik és bízhat benne a leghitlenebb is akár. Isten kegyelme segítsen, hogy a mi életünkben is látszódjanak az Úr cselekedetei a hétköznapiakban. Amikor pedig nagyon nagy nehézségünk van, akkor is merjünk ebben az Úrban bízni.

Imádkozzunk!

Magasztalunk mennyei Atyánk, hogy annyi igében, az Ó- és az Újszövetségben egyaránt kijelentetted azt, hogy te a tieiddel együtt vagy. Köszönjük, hogy ez a te személyes törődésedet, gondoskodásodat is igazolja. Hálát adunk mennyei Atyánk, hogy annyiszor átélhettük mi is ezt, oly sok csodádat tapasztalhattunk már. Szeretnénk megköszönni előre a te megoldásodat, akkor is, ha várni kell, ha úgy tűnik, mintha évek telnek el úgy, mintha nem lennél velünk. De köszönjük Urunk, hogy ez legfeljebb csak érzés lehet. Hálásak vagyunk mennyei Atyánk, hogy a József történetekben is van, amikor a te cselekedetedet mutatod. Köszönjük, hogy a háttérben csendben te mindig cselekszel, és áldunk, hogy amikor eljön a láthatóvá válás ideje, akkor mi is ámulhatunk a te megoldásaidon.

Szeretnénk arra kérni, hogy a József hitét add nekünk, aki a börtönben is mert benned bízni, csendben hordozni a fájdalmat is. De még inkább add nekünk Urunk azt a gyermeki engedelmisséget, amellyel az Úr Jézus is élt ezen a földön, téged követve Atyánk. Köszönjük, hogy ő a mi Megváltónk. Köszönjük, hogyha minden öszszedőlné számunkra, az ő személye és megváltó munkája biztos. Add Urunk, hogy ez ne csak elmélet legyen nekünk, hanem valóban az életünket meghatározó valóság.

Arra kérünk, segíts nekünk akkor is segíteni másoknak, bátorító szóval, vagy csendes elhordozó szeretettel, amikor éppen erőtlenségnek érezzük magunkat. Köszönjük Urunk, hogy te vagy a mi erőforrásunk. Segíts Urunk hordozni a nem hívó szeretteinket. Könyörülj meg azokon a házasságokon, ahol nagy bajok vannak. Most a házasság hetében Urunk hadd kérjük, újítsd meg a házasságokat, a családi életet. Köszönjük Urunk, hogy szombaton is azért lesz itt csendes nap, hogy a te igéd szóljon erővel és hatalommal. Áldd meg kérünk az ige szolgálókat ezen a napon is.

Köszönjük mennyei Atyánk, hogy a mi személyes életünket is eléd tehetjük most. Te tudod, hogy melyikünknek éppen mi a mélypontja talán. Köszönjük Urunk, hogy te kiemelsz. Segíts Urunk türelmesen hordoznunk mindazt, ameddig azt hordoznunk kell. Köszönjük, hogy az Úr Jézus is hozzánk hasonlóan mindenben megkísértetett, köszönjük, hogy ő győzött, hisszük, hogy mi is ezért győzhetünk. Az ő nevéért hallgassd meg imádságunkat, kérünk.

Ámen.